

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΟΡΤΗΣ του 1^{ου} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
για την ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ της 25^{ης} ΜΑΡΤΙΟΥ 1821
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ : 2017- 2018

« ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 1821 »

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΠΡΟΒΟΛΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΑ

διαβάζουν οι μαθήτριες

Ντίνα Κλάρα

Γιαννέ Ιφιγένεια

Τελωνιάτη Αδαμαντία

Παξιμάδη – Κορωνάκου Καρολίνα

Μαρκοπούλου Ευαγγελία

Κόνιαρη Ζωή

Γιαννακοπούλου Κατερίνα

Πίσχου Μάρθα

Καμπά – Κορωναίου Ελένια

απαγγέλει η μαθήτρια

Κουτσούγερα Εύα

ΘΕΑΤΡΙΚΟ – ΔΡΩΜΕΝΟ

« Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ »

συμμετέχουν οι μαθήτριες/ μαθητές

Κανελλοπούλου Αγγελική – Γιαννικουρή Θάλεια –
Ηλιοπούλου Νένη – Κουτσούγερα Εύα –
Θεοφανοπούλου Κατερίνα – Τσίγκας Δημήτρης –
Κατσαούνος Δημήτρης – Νταλίπης Σεραφείμ

Η ΧΟΡΩΔΙΑ και η ΟΡΧΗΣΤΡΑ του σχολείου

εκτελεί

« ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ »

« ΤΟ ΦΛΑΜΠΟΥΡΟ »

« ΔΕΣΠΩ »

« Η ΒΕΡΒΕΝΙΩΤΙΣΣΑ »

« Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ »

« ΝΑ` ΤΑΝΕ ΤΟ `21 »

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Επιμέλεια : κα Βουτσινά Γιόλα

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

από ομάδα μαθητών/τριών

Επιμέλεια αφιερώματος : κα Παπαϊωάννου Χάριτω
κα Ζάχου Μάρθα

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΙΚΕΤΙΔΕΣ, ΣΤ. 429-438

Δεν υπάρχει χειρότερο κακό για ένα κράτος από
έναν μονάρχη, αφού πρώτα απ' όλα δεν υπάρχουν
νόμοι κοινοί για όλους, ένας μόνο εξουσιάζει και
έχει νόμο τη θέλησή του· και σ' αυτό το κράτος
δεν υπάρχει ισότητα καμιά

οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει, ὅπου τὸ μὲν
πρώτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι κοινοί, κρατεῖ δ' εἷς
τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ· καὶ τόδ'
οὐκέτ' ἔστ' ἴσον

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΙΚΕΤΙΔΕΣ, ΣΤ. 442-449

Αλλά όμως, όπου ο λαός είναι κυρίαρχος βλέπει με
χαρά να μεστώνουν παλικάρια· ο τύραννος όμως αυτό
το θεωρεί εχθρικό και τους γενναίους και όσους
θεωρεί μυαλωμένους τους σκοτώνει, επειδή φοβάται
μήπως χάσει την τυραννία του. Πώς όμως είναι
δυνατό μια πόλη να γίνει ισχυρή, όταν της κόβουν,
σαν μέσα σ' ένα ανοιξιιάτικο λιβάδι, την ανδρεία
και τα νιάτα της;

καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος ἀθύεντης χθονός, ὑποῦσιν
ἀστοῖς ἡδεται νεανίαλις· ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν
ἡγεῖται τόδε, καὶ τοὺς ἀρίστους οὕς τ' ἂν ἡγήται
φρονεῖν κτείνει, δεδοικῶς τῆς τυραννίδος πέρι.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις, ὅταν τις
ὡς λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν τόλμας ἀφαίρηῃ
κάπολωτίζη νέους;

«ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ» Γ. ΡΙΤΣΟΣ

Το χέρι τους είναι κολλημένο στο ντουφέκι
το ντουφέκι είναι συνέχεια του χεριού τους
το χέρι τους είναι συνέχεια της ψυχής τους
έχουν στα χείλια τους απάνου το θυμό
κι έχουνε τον καημό βαθιά – βαθιά στα μάτια τους
σαν ένα αστέρι σε μία γούβα αλάτι.

